

29. okt. 1971

FAKTA

Dato:
29. okt. 1971

Sidetal:
Rød blå bd 4 s. 32-37

TRANSSKRIFTION

29-10-71.

Dilemmaet jeg staar i er mellem den "R+B" mulighed og Montagens eller "det fundne billedes". Det dilemma har jeg svinget frem og tilbage i snart gennem to aar. Ingen af disse to løsninger tilfredsstillende mig helt, hvorfor jeg da også hurtigt skifter mellem dem. "R+B" er for meget abstrakt malerkunst og Montagen – "det fundne billede" for meget literær surrealisme – groft sagt for lidt kunst. Men – en tredje løsning øjner jeg ikke.

Hvor meget jeg end forsøger at tvinge "rød+blaa" væk fra maleriet ind i andre baner – ender det altid med alligevel at bliver maleri.

Saa kan man vel stille spørgsmaalet: hvad er der galt ved det (og har jeg egentlig nogensinde rigtig stillet dette spørgsmaal)? Et objekt bestaaende af en flad firkant bemalet med farve vil aldrig kunne benægte sit tilhørsforhold til kategorien malerkunst.

Hvilke grunde er der til at ville fornægte dette tilhørsforhold?

Malerkunst er et indenfor kunstens totalitet begrænset omraade, behæftet med en tradition som bevirker at ethvert malet billede a priori betragtes som kunst – hvilket er yderligere indsnævrende for det i forvejen begrænsede omraade Malerkunsten. Et maleri, fuldstændig uafhængig af hvordan det ser ud, vil altid blive bedømt ud fra kriterier alene gældende for malerkunstens æstetik og formlære, selvom det hensigt – det sigte – er det stik modsatte. Man vil bedømme det form og farvemæssigt – selvom det ikke beskæftiger sig med disse formelle egenskaber, men i realiteten gaar imod dem. Dette er en uundgaaelig følge af at et maleri er et maleri – et bemalet, fladt firkantet objekt.

Denne erkendelse faar mig saa til at vælge en arbejds metode hvor form og farve ikke er de dominerende faktorer – nemlig Montagen og "det fundne billede" Det drejer sig ganske vist stadig om en firkantet flade, men den er ikke bemalet – den kan være et foto – en tekst – en avisside – en reklame – o.s.v.

Men – disse billeder som jeg finder er paa den ene eller anden maade en meddelelse om og fra omraader der ikke har berøring med kunsten og kun faar det i kraft af at jeg vælger dem og præsenterer dem som kunst. Lige som jeg ikke kunne faa den bemalede firkantede flade til at fornægte sit tilhørsforhold til malerkunsten saaledes kan jeg heller ikke faa disse fundne eller monterede billeder til at fornægte deres tilhørsforhold til kunsten uvedkommende omraader. Deres journalistiske, reklamekommercielle, udspring er uløseligt knyttet til dem. I det ene tilfælde – "R+B" – er jeg a priori indenfor kunstens omraade, i det andet tilfælde det fundnemonterede billede er jeg a priori udenfor kunstens omraade, i det ene forsøger jeg at komme væk fra det traditionsbestemte begreb kunst, i det andet forsøger jeg at komme ind, ikke i det traditionelle kunstbegreb, men i kunsten.

Det maa være i det midterpunkt hvor de to bestræbelser møder hinanden at løsningen maa findes. Dette midterpunkt maa opstaa der hvor jeg vil væk fra det traditions tyngede kunstbegreb — her repræsenteret af malerkunsten og hvor jeg vil have de fundne monterede billeder over i kunsten. Midterpunktet hedder altsaa kunst. Men altsaa ikke kunst der skal se ud paa en bestemt maade (malerkunst) for at være (tilhøre) kunst. Det utopiske ønske er at kunstens tilstedeværelse skal være saa overbevisende og indiskutabel at det overvinder udseendets beskaffenhed – at det bliver helt underordnet om det er et malet eller et fundet – monteret billede. For at sige det helt tydeligt jeg ønsker ikke kunsten skal opstaa af udseendets formalisme (eller rettere den formalisme der tillægges det) dets farve – form eller hele struktur. Hvis det er hvad jeg ønsker kan jeg straks udelukke "R+B" muligheden da den bestaaende af ren form – farvestruktur kun kan og vil blive bedømt via disse – d.v.s rent formalistisk. Saa staar jeg tilbage med den anden mulighed det fundne eller monterede billede – og det vil ikke umiddelbart blive genstand for en formalistisk, men til gengæld en literær – forestillingsmæssig – fortællende – bedømmelse – der vil handle om helt andre omraader end kunstens. Det eneste jeg kan gøre er at paastaa det drejer sig om kunst, men det vil sandsynligvis blive ved paastanden. Det fundne objekts eneste berøring med det kunstneriske omraade er at det fjernes fra sit sædvanlige miljø for at blive placeret i kunstens. Joseph Kosuth har konsekvent og interessant forsøgt at løse dette problem, men har ikke løst det. Hans forstørrelse fra leksikon – hans uddrag af franske memoirelitteratur – o.s.v – gav ikke en overbevisende fornemmelse af at befinde sig overfor kunsten – og dette var trods alt hans hensigt – hverken leksikonartiklerne eller memoirerne kom ud over det de var som "fundne objekter". Maaske ligger løsningen et helt andet sted end man tror – maaske ikke ligefrem løsningen – saa maaske en udvej. Da man alligevel ikke kan indkredse begrebet kunst, og ved ethvert saadant forsøg havner i den konventionelle traditionstyngede ende af kunstbegrebet (selv Ad Reinhardt maatte klamre sig til det) kunne man maaske drage den konsekvens af denne erkendelse og fuldstændig ophørte med at operere med begrebet kunst. Gjorde man det, kunne man jo gøre hvad fanden man ville for det skulle ikke svare til et begreb, et ideal. Det ville maaske være der befrielsen laa?

"The question "Is it art?" is no longer paramount."

Lucy R. Lippard.

og formstruktur bekræfter i sig selv
problematik med de deraf følgende tænke-
-forbindelser af malerisk æstisk besku-
-hed. Man kan ikke undvære form og
formstruktur som led med at man
bedst beskuer om at se bare for
dem - beredte jager - man undgår
ikke at disse personer tillægges be-
-tydning i mod den tilstræbte hen sigt.
Er jo i sig selv i sig selv i at komme
bare for malerisk struktur men jo udbyde
med materialer og personer som ikke
kan imøve disse associationer.

29-10-71.

~~tilføjet~~
Dilemmaet er stærkt i nu er mellem
den "R+B" mulighed og Montagens eller
"det fjerde billede". Det dilemma har
jeg svignet frem og tilbage i snart op-
-nem for os. Men op af disse for løp-
-ninger til prædiker mig helt, hvorfor jo
da også hurtigt skifter mellem dem.
"R+B" er for meget abstrakt malerisk
og Montage - "det fjerde billede" for meget
tilfældig surrealisme - groft sagt for lidt
kunst. Man - en bredt lysning i
jo ikke.
Hvor meget jo end forsøger at bringe

"rød + blå" velt på materialet ind i andre
buner - under det altid med ~~et~~
alligevel de blive maleri.
Så kan man stille spørgsmålet: hvad
er der galt ved det (og har is særlig
nogensinde rigtig stillet dette spørgsmål?)
og objekt bestående af en flad flade
de malet med farve vil aldrig kunne
berøste sig til hans forhold til teater-
-rien Malerkunst.
- vil ikke grunde er der til de vilde for-
- næste dette til hans forhold &
Malerkunst er et indlæg for kunstens
forhåbet begrænset om røde, bekræft
med en tradition som bevirker at
et værk malet billedet a priori bekræftes
som kunst - hvilket er yderligere ind-
-sondrende for det i praksis begrænset
om røde Malerkunst. & maleri, fuld-
-stændig uafhængig af hvordan det
ser ud, vil altid blive bedømt ud-
-fra kritisk - alene gennem selvsom
-kunstens æstetik og formale, selvom
dets hensigt - dets sigte - er det stik
modsatte. Man vil bedømme det i alle
form og farve mæssigt - selv om det ikke
beskræftiger sig i realiteten over i noget
-skaber, men i realiteten over i noget
denn. Dette er en uendelig kæde
af at et maleri er et maleri - et
der malet, flad flade objekt.
Danne erkendelse for mig så til at

vellyste en arbejds metode hvor form og
farve ikke er de dominerende punkter -
nemlig i den forstand af "det færdige billede"
Det drejer sig om den i sig selv stadig mere
en fiktionel flade, men den er ikke
beholdt - den kan være et punkt - en
tekt - en uvis side - en reklame - o. s. v.
Man - disse billeder som jo findes er
paa den ene eller anden måde en
meddelelse om og fra omverden der
ikke har betyning med kunstens
hensigt og kraft af at jo vellyst
dem og præsen bør dem som kunst.
- ting som jo ikke kunne man den be-
- malede fiktionel flade til at for-
- nægte sig til hvers forhold til maler-
- kunsten som leder man jo heller ikke
paa disse færdige eller man bare de bille-
- der til at forstå dem selv til hvers forhold
til kunsten i ved man men de omverden.
Deres journalistiske, reklame kunsten til dem.
udspring er uafhængigt "R + B" er jo u-
af det ene til fælde "R + B" er jo u-
priori inden for kunsten om verden, i det
anden til fælde det færdige - man bare
billedet er jo u priori inden for kunsten
om verden - i det ene fers og jo u-
kunne ved jo det traditionens bestemte
begreb kunst, i det andet fers og jo
jo er kunne ind, ikke i det tradi-
- tionelle kunstbegreb, men i kunsten.

Det mere vore i det midterpunkt hvor
de to beskrivelser mødes hinanden at
hvis nogen man finder.
Dette midterpunkt man opstod da hver
is vil være for det traditionsbærende
kunstbegreb - her repræsenteret af maler-
-kunsten og hvor is vil have de punkter
man fandt billeder over i kunsten.
Midterpunktet hedder altså kunst.
Man altså i den kunst der skal se
ud som en bestemt mode (malerkunst)
for at være (til høre) kunst.
Det er typiske ønske er at kunstens
tilstedeværelse skal være søv overbevi-
-sende og i den forbindelse at det over-
-vinde udseendet bestræbelse - at
det bliver helt underordnet om det
er et maleri eller et punkt - montere
billedet. For at sige det helt dybtlig
is ønsker ikke kunsten skal opstod
af udseendet formalisme (eller rettere
den formalisme der kaldes det) dels
forve - form eller hele struktur.
+ is der er hvad is ønsker man is
strukturen med til alle "R+B" mulig heder
da den bestående af ren form - forve -
- struktur kun man og vil blive be-
-dømt via disse - d. v. s. rent formalis-
-isk. Sou står is til høre med den
om den mulig hed det punktne eller
man fandt billedet - ~~men~~ og det vil

ikke, så mid det blev blive en skæmt for
en formalistisk, men til gengæld en liti-
-rør - for stillingsmæssig - ~~indtænkning~~
for kellen de - be d'et m melde - der vil
handte om helt andre om ruder
end kunstens. Det eneste is kan gøre
er at på skøn det drejer sig om kunst
men det vil som d'et synligt is blive vel
povstonden. Det fundne objektets eneste
betegnelse med det kunstneriske om-
-runder er at det tjener fra sig
seldvante mit pt for at blive pla-
-ceret i kunstens. her konstans og imbes-
-Joseph Moszki har konstans og imbes-
-somt forsøgt at løse dette problem, men
har ikke løst det. Homs forberedelse
fra lektion - homs uddrag af gamle
memoire literatur - u. s. v - giv ikke en
overbevisende fremmelte af dette vor brats
sig over for kunst - g det lektion or-
alt hurs kan sig - hvordan lektion or-
-litterne eller memoirene kan ud over
der de var som "fundne objekter".
Mouste ligge l'etninger at helt undel
sted end man tror - mouste ikke lig-
-frem l'etninger - søe mouste en udry.
Da man alligevel ikke kan indtænde
be grebet kunst, og ved at hvad søende
forsøgt hurer i den konventionelle
traditions brygale ende af kunstbegreb
(sehr Ad Rein holdt maake Klammre sig
til det) kunne man mouste drage
den konstans af den ne skæmtelse

og fuld stændig oplysning med at operere
med begrebet kunst. Ejede man det, kunne
man jo ydre hvad fanden man ville
for det skulle ikke svare til et begreb,
et ideal. Det ville måske være den
bevielsen lov?

"The question 'Is it art?' is no longer
heremount." Quincy R. Chippard.

31-10-71.

Behalde strukturen - for kvadrant-
-fer den gamle et rektangel - men fortalde
fjorten. Ers kunne den med andre materialer:
dre - ~~st~~ tegl - Metal - papir - u.s.v.
- kigger der en lysning - en vej ud af under-
- kunsten i det? Eller er stoffer man blot
- forren med en materiale udvælgelse? Man
skal nok ikke sette for kontrollerende ana-
- liser og i mod hinanden:
Vord at overveje!

1-11-71.

Nu har jo selv en reel smee
forsøg, og end umiddelbart reagerer jeg med
en tanke om det æstetiske der meget let
opstår ved en material som man sædning, som
møgt let ender i det tekniske. Sammenligning
- min lig hedene er (næsten) uendelig, men hvad